26/06/2019

ΚΕ΄ Παύλεια: Έναρξη 25ου Διεθνούς Επιστημονικού Συνεδρίου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Τετάρτη 26 Ιουνίου 2019 το πρωί στο πλαίσιο των ΚΕ΄ Παυλείων ξεκίνησαν οι εργασίες του 25ου Τριημέρου Διεθνούς Επιστημονικού Συνεδρίου που φέτος θα εξετάσει το θέμα «Η Διακονία της Εκκλησίας κατά τον Απόστολο Παύλο».

Διαβάστε αναλυτικά την ανακοίνωση της Ιεράς Μητροπόλεως:

Στην αρχή εψάλησαν βυζαντινοί ύμνοι από χορό ιεροψαλτών υπό τη διεύθυνση του κ. Σωτηρίου Ζερδαλή και στη συνέχεια ο Γενικός Αρχιερατικός Επίτροπος της Ιεράς Μητροπόλεως Βεροίας Αρχιμ. Δημήτριος Μπακλαγής μετά από μία σύντομη εισαγωγή κάλεσε τον εκπρόσωπο της ΑΘΠ του Οικουμενικού Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Λαοδικείας κ. Θεοδώρητο να διαβάσει το μήνυμα του Πατριάρχου και να χαιρετίσει το Συνέδριο.

Χαιρετισμό απηύθυναν ο Αντιπεριφερειάρχης Ημαθίας κ. Κωνσταντίνος Καλαϊτζίδης, ο Δήμαρχος Βεροίας κ. Κωνσταντίνος Βοργιαζίδης, ο Κοσμήτορας

της Θεολογικής Σχολής ΑΠΘ κ. Θεόδωρος Γιάγκου, ο πρόεδρος του Τμήματος Ποιμαντικής και Κοινωνικής Θεολογίας κ. Συμεών Πασχαλίδης, ενώ εκ μέρους του Τμήματος Κοινωνικής Θεολογίας και της επιστημονικής επιτροπής των «Παυλείων» μίλησε ο αν. Καθηγητής κ. Χαράλαμπος Ατματζίδης.

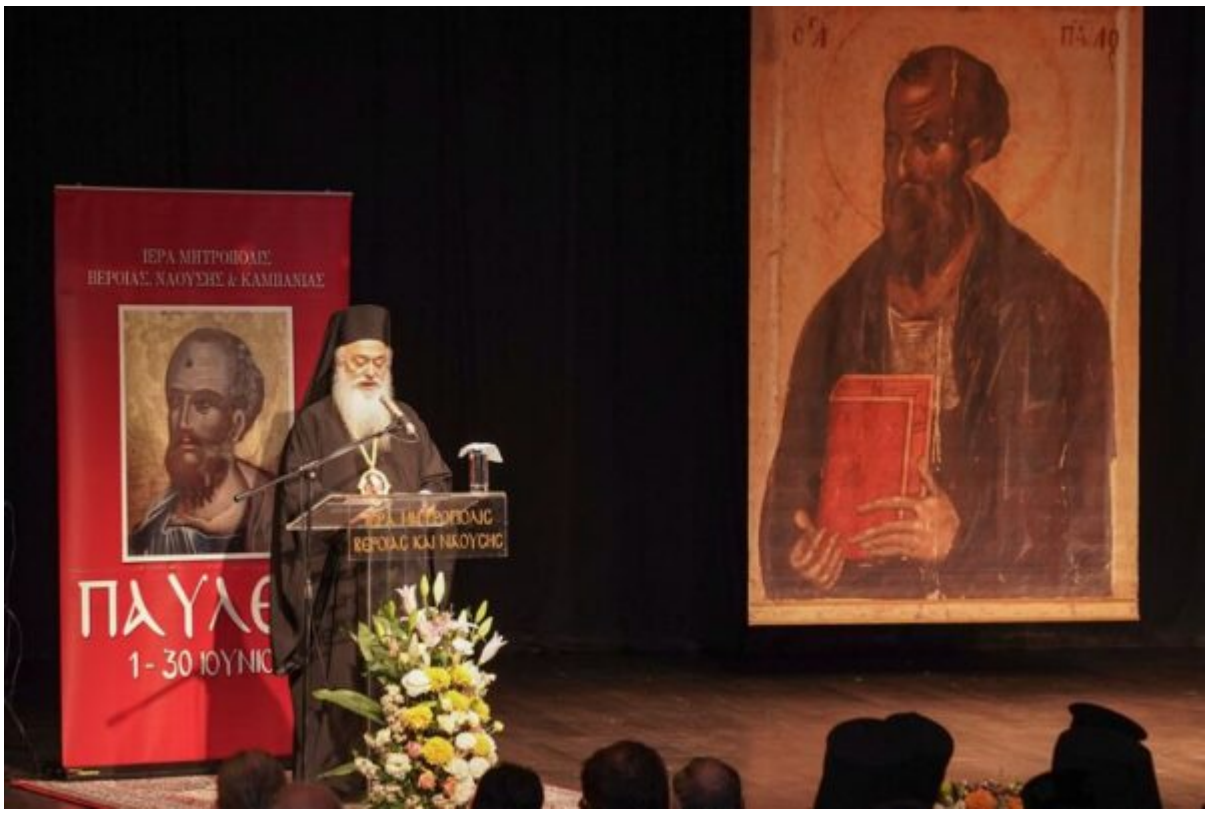

Τέλος στο βήμα ανήλθε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολιτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων ο οποίος κήρυξε την έναρξη των εργασιών του Συνεδρίου.

Κατά την πρώτη συνεδρία προήδρευσε ο κ. Θεόδωρος Γιάγκου, Κοσμήτορας της Θεολογικής Σχολής ΑΠΘ, ενώ την εναρκτήρια εισήγηση έκανε ο Αρχιμ. Ελισσαίος Σιμωνοπετρίτης, Καθηγούμενος της Ι. Μ. Σίμωνος Πέτρας Αγίου Όρους, ο οποίος ανέπτυξε το θέμα: «Ο μοναχισμός στη διακονία της Εκκλησίας».

Δεύτερος εισηγητής ήταν ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος, Καθηγητής – Θεολογικής Σχολής Ε.Κ.Π.Α., ο οποίος ανέπτυξε το θέμα: «Ο επίσκοπος προεστώς της Ευχαριστίας και διάκονος του ποιμνίου «ἐν τῷ κόσμῳ». Για μια εκκλησιολογία της διακονίας».

Το 25ο Διεθνές Επιστημονικό Συνέδριο θα ολοκληρώσει τις εργασίες του την Παρασκευή 28 Ιουνίου και στη συνέχεια θα ακολουθήσουν οι Λατρευτικές Εκδηλώσεις προς τιμήν του ιδρυτού της Εκκλησίας των Βεροιέων Αποστόλου των Εθνών Παύλου.

Η κήρυξη έναρξης των εργασιών του Συνεδρίου από τον Σεβασμιώτατο:

«Καί αὐτός ἔδωκε τούς μέν ἀπο-στόλους, τούς δέ προφήτας, τούς δέ εὐαγγελιστάς, τούς δέ ποιμένας καί διδασκάλους, πρός καταρτι-σμόν τῶν ἁγίων εἰς ἔργον δια-κο-νίας, εἰς οἰκοδομήν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ» (Ἐφεσ. 4.12).

Ἡ ἔννοια τῆς διακονίας καί τοῦ διακόνου ἀποτελοῦν δύο ἐξαιρετι-κά οἰκεῖες ἔννοιες γιά τόν πρω-το-κορυφαῖο ἀπόστολο Παῦλο, δύο ἔννοιες ἀπολύτως συνυφασμένες μέ τόν ρόλο καί τό ἔργο τῆς Ἐκ-κλη-σίας ἀλλά καί τοῦ ἴδιου καί τῶν συνεργατῶν του.

Καί δέν θά μποροῦσε νά εἶναι καί διαφορετικά, ἐφόσον ὁ Χριστός πε-ριγράφει τό ἔργο του ὡς διακονία τῶν ἀνθρώπων, λέγοντας ὅτι «οὐκ ἦλθον διακονηθῆναι ἀλλά διακο-νῆσαι» (Ματθ. 20.28). Ἑπομένως ἡ Ἐκκλησία συνεχίζοντας τό ἔργο τοῦ ἀρχηγοῦ της στόν κόσμο ἀσκεῖ ἔργο διακονίας, τό ὁποῖο ὑπηρε-τεῖται ἀπό τούς διακόνους τοῦ Κυρίου.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος θεωρεῖ, ὅπως γράφει πρός τόν μαθητή του, ἐπίσκοπο Ἐφέσου Τιμόθεο, μεγί-στη τιμή ὅτι ὁ Χριστός τοῦ ἐμπι-στεύθηκε, ἄν καί ἦταν ἀρχικά διώ-κτης του, τή διακονία τοῦ Εὐαγγε-λίου. «Χάριν ἔχω τῷ ἐνδυνα-μώ-σαντί με Χριστῷ Ἰησοῦ … ὅτι πι-στόν με ἡγήσατο θέμενον εἰς δια-κονίαν, τόν πρότερον ὄντα βλά-σφη-μον καί διώκτην καί ὑβρι-στήν» (1 Τιμ. 1.12-13), καί διεκδικεῖ τόν τίτλο τοῦ διακόνου ὡς τίτλο τιμῆς, ὅταν κάποιοι τόν ἀμφισβη-τοῦν, καί προβάλλει ὡς ἀποδεικτι-κά γνησιότητος τούς πόνους, τίς ταλαιπωρίες καί τούς διωγμούς, τά ὁποῖα ὑπέμεινε χάριν τοῦ Χριστοῦ καί τοῦ εὐαγγελίου του. «Διάκονοι Χριστοῦ εἰσιν; παραφρονῶν λαλῶ, ὑπέρ ἐγώ· ἐν κόποις περισσοτέρως, ἐν φυλακαῖς περισσότέρως, ἐν πλη-γαῖς ὑπερβαλλόντως, ἐν θανά-τοις πολλάκις» (2 Κορ. 11.23).

Ἡ τιμή τήν ὁποία αἰσθάνεται φέ-ροντας τήν ἰδιότητα τοῦ διακόνου τοῦ Χριστοῦ ἀσφαλῶς δέν τοῦ ἐπι-τρέπει τόν ἐφησυχασμό. Ἔχει ἔντονη τή συναίσθηση ὅτι ὁ τρόπος τῆς διακονίας καί ἡ ἀναστροφή του ὡς διακόνου πρέπει νά μήν ἔρχεται ἐπ᾽ οὐδενί σέ ἀντίθεση ἤ ἀσυμφω-νία μέ τόν Χριστό, ἀλλά καί νά μήν προκαλέσει προβλήματα στή δια-κονία. Γι᾽ αὐτό καί δέν παραλείπει νά τονίσει στήν ἐπιστολή του πρός τούς χριστιανούς τῆς Κορίνθου ὅτι ὁ διάκονος ὀφείλει «μηδεμίαν ἐν μηδενί διδόναι προσκοπήν, ἵνα μή μωμηθῇ ἡ διακονία» (2 Κορ. 6.3), ἀλλά καί τό χρέος τῶν διακόνων νά συστήνονται «ἐν παντί … ὡς Θεοῦ διάκονοι» (2 Κορ. 6.4), ὄχι μόνο μέ τά λόγια ἀλλά μέ τίς ἀρε-τές οἱ ὁποῖες θά τούς χαρακτη-ρίζουν. Καί γίνεται πιό συγκεκρι-μένος περιγράφοντας τά στοιχεῖα πού πρέπει νά κάνουν τόν διάκονο νά διακρίνεται, γράφοντας καί πάλι πρός τόν μαθητή του Τιμόθεο (1 Τιμ. 3.8-11).

Ὁ οὐρανοβάμων ὅμως ἀπόστολος Παῦλος δέν κρατᾶ τόν τίτλο τοῦ διακόνου ἀποκλειστικά γιά τόν ἑαυτό του. Στό ἔργο τῆς διακονίας τῆς Ἐκκλησίας δέν ἀρκεῖ ἕνας μό-νος διάκονος. Ἄλλωστε κάθε πι-στός εἶναι διάκονος τοῦ Χριστοῦ «κατά τό μέτρον τῆς δωρεᾶς». Τό ἐπιβεβαιώνει ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἀναφέροντας μέ στοργή καί εὐ-γνω--μοσύνη τά ὀνόματα πολλῶν συνεργατῶν του, οἱ ὁποῖοι συμπα-ρί-στανται στό ἀποστολικό του ἔρ-γο. Ἄνδρες καί γυναῖκες πού εἴτε γνώρισαν καί πίστευσαν στόν Χρι-στό ἀπό τό κήρυγμά του εἴτε ἦταν ἤδη χριστιανοί, τόν ἀκολουθοῦν στά ἀποστολικές του περιοδεῖες, τόν στηρίζουν στό ἔργο, καλύ-πτουν τίς ἀνάγκες του, κακο-παθοῦν καί φυλακίζονται μαζί του «χάριν

τοῦ Χριστοῦ καί τοῦ Εὐ-αγγελίου» του.

Στή χορεία τῶν συνεργατῶν καί συνεκδήμων του ἀνήκουν πολλοί. Οἱ ἀπόστολοι Σίλας, Σιλουανός, Ἐπαινετός, Κρήσκης καί Ἀνδρό-νι-κος, ὁ Βεροιεύς Σωσίπατρος καί ὁ Κάρ-πος, πρῶτος ἐπίσκοπος Βεροί-ας, πού ἀνήκουν στήν ἱερά χορεία τῶν ἁγίων ἑβδομήκοντα ἀποστό-λων, τόν συνοδεύουν καί μοιρά-ζο-νται τό βάρος τοῦ εὐαγγελικοῦ κη-ρύγματος. Μαζί του καί ὁ εὐαγγε-λιστής Λουκᾶς, ὁ ἰατρός, ἀλλά καί οἱ μαθητές του ἀπόστολοι Τιμόθε-ος καί Τίτος, στούς ὁποίους θά ἐμπιστευθεῖ τή συνέχιση τοῦ ἔργου του στήν Ἔφεσο καί στήν Κρήτη, χειροτονῶντας τους ἐκεῖ ἐπισκό-πους.

Ἀπό τούς πιό στενούς καί ἀγα-πητούς συνεργάτες τοῦ πρωτοκο-ρυ-φαίου ἀποστόλου τό ζεῦγος Ἀκύλας καί Πρίσκιλλα, σκηνοποιοί καί αὐτοί στό ἐπάγγελμα, ὅπως καί ὁ ἴδιος, τούς ὁποίους συνάντησε κα-τά τήν ἐπίσκεψή του στήν Κόρινθο. Οἱ ἀναφορές σέ αὐτούς πολλές ἀποδεικνύουν τήν ἀμοι-βαία ἀγάπη μέ τόν ἀπόστολο Παῦ-λο. Αὐτοί, ἄλλωστε, «ὑπέρ τῆς ψυχῆς» του «τῶν ἑαυτῶν τράχη-λον ὑπέθηκαν» καί γι᾽ αὐτό δέν τούς εὐχαριστεῖ μόνο ὁ ἴδιος «ἀλλά καί πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι τῶν ἐθνῶν» (1 Κορ. 16.4).

Καί ἀκόμη ἡ οἰκογένεια τοῦ Στε-φανᾶ, ὁ Φορτουνάτος καί ὁ Ἀχαϊ-κός οἱ ὁποῖοι «ἀνεπλήρωσαν» τό ὑστέρημά του καί «ἀνέπαυσαν» τό πνεῦμα του (1 Κορ. 16.17-18), ἀλλά καί πολλές γυναῖκες, ὅπως ἡ δια-κό-νισσα Φοίβη, ἡ Τρύφαινα καί ἡ Τρυφῶσα, τίς ὁποῖες εὐχαριστεῖ γιά τούς πολλούς κόπους τους.

Πολλά τά ὀνόματα σέ κάθε σχε-δόν ἐπιστολή, δείχνουν ὅτι ὁ μέγας ἀπόστολος, παρά τίς μέριμνες τῶν Ἐκκλησιῶν μέ τίς ὁποῖες εἶναι ἐπι-φορτισμένος, δέν λησμονεῖ τούς συνεργούς του, ἀλλά τούς θυμᾶται μέ στοργή καί ἔχει κάτι νά πεῖ στόν καθένα. Ἡ ἀναφορά τους δέν ἀπο-τελεῖ μόνο ἔκφραση εὐγνωμοσύ-νης πρός τούς ἴδιους, ἀλλά καί ἔμ-μεση προτροπή πρός τούς χριστια-νούς τῶν κατά τόπους Ἐκκλησιῶν νά ἀκολουθήσουν τό παράδειγμά τους. Διότι ἡ διακονία τῆς Ἐκκλη-σίας συντελεῖται διά τῶν μελῶν της, καί ὅλοι ἔχουμε χρέος νά στη-ρίξουμε τή διακονία της προκει-μέ-νου αὐτή νά ἀνταποκρίνεται στίς ἀνάγκες ὅλων τῶν ἀδελφῶν μας. Σέ αὐτό ἀποβλέπει, ἄλλωστε, ἡ διανομή τῶν χαρισμάτων ἀπό τόν Θεό, στήν ὁποία ἀναφέρεται ὁ ἀπό-στολος στήν ἐπιστολή του πρός τούς Ἐφεσίους, ἔτσι ὥστε ἡ Ἐκ-κλη-σία νά ἐπιτελεῖ ἀπρόσκοπτα καί τέλεια τή διακονία της στόν Θεό καί τόν ἄνθρωπο.

Ἔκφραση τῆς διακονίας τῆς το-πικῆς μας Ἐκκλησίας ἀποτελοῦν καί οἱ ἐκδηλώσεις τῶν «Παυλεί-ων», τῶν ἑορταστικῶν, πολιτιστι-κῶν, καλλιτεχνικῶν καί λατρευτι-κῶν ἐκδηλώσεων πρός τιμήν τοῦ οὐρανοβάμονος ἀποστόλου Παύ-λου καί ἱδρυτοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Βεροιέων, τά ὁποῖα μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ καθιερώσαμε

πρίν ἀπό 25 ἔτη.

Μέ τήν εὐκαιρία τοῦ ἀργυροῦ αὐ-τοῦ Ἰωβηλαίου τῶν Παυλείων, τό ὁποῖο ἑορτάζει κατά τή διάρκεια ὅλου τοῦ τρέχοντος ἔτους ἡ Ἱερά Μητρόπολη Βεροίας, Ναούσης καί Καμπανίας ἐπιλέξαμε τή διακονία τῆς Ἐκκλησίας ὡς γενικό θέμα τῶν ΚΕ΄ Παυλείων καί ὡς θέμα τοῦ ΚΕ΄ Διεθνοῦς Ἐπιστημονικοῦ Συνε-δρίου «Ἡ διακονία τῆς Ἐκκλησίας κατά τόν ἀπόστολο Παῦλο», θέλο-ντας νά ἀναδείξουμε μαζί μέ τόν πολλά κοπιάσαντα ἀπόστολο Παῦ-λο καί τούς συνεργούς του στή διακονία τῆς Ἐκκλησίας.

Καί εὐελπιστοῦμε ὅτι μέσα ἀπό τίς εἰσηγήσεις τῶν διακεκριμένων ὁμι-λητῶν τοῦ Συνεδρίου μας θά φωτισθοῦν τόσο ἡ σημασία τῆς δια-κονίας τῆς Ἐκκλησίας κατά τόν πρωτοκορυφαῖο ἀπόστολο Παῦλο ὅσο καί ἡ προσφορά τῶν συνεργα-τῶν του, καί συγχρόνως ποικίλες πλευρές τῆς διακονίας τῆς Ἐκκλη-σίας κατά τήν δισχιλιετῆ ἱστορία της ἀλλά καί στήν ἐποχή μας.

Πρίν νά παραχωρήσω τό βῆμα αἰ-σθάνομαι τήν ἀνάγκη νά ἐκφράσω τή βαθύτατη εὐγνωμοσύνη μου καί τίς ὁλοκάρδιες εὐχαριστίες μου πρός τήν Αὐτοῦ Θειοτάτη Παναγιό-τη-τα, τόν Οἰκουμενικό μας Πα-τρι-άρχη κ.κ. Βαρθολομαῖο, ὁ ὁποῖος ἀπό τῆς καθιερώσεως τῶν Παυλεί-ων καί τῶν Διεθνῶν Ἐπιστημο-νι-κῶν Συνεδρίων πρός τιμήν τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλη-σίας, οὐρανοβάμονος ἀποστόλου Παύλου στήν Ἱερά Μητρόπολη Βε-ροίας, Ναούσης καί Καμπανίας δέν ἔπαυσε ποτέ νά παρακολουθεῖ μέ ἀδιάπτωτο ἐνδιαφέρον τίς ἐκδη-λώσεις μας καί νά ἐπιδαψιλεύει τήν Πατριαρχική του εὐχή καί εὐ-λογία τόσο διά τῶν Πατριαρχικῶν ἐκπροσώπων καί τῶν ἐμπνευ-σμέ-νων μηνυμάτων του, ὅσο καί διά τῆς ὑψηλῆς παρουσίας καί συμ-μετοχῆς του στά Ε΄ καί στά ΚΒ΄ Παύ-λεια.

Ἰδιαιτέρως ὅμως τόν εὐχα-ριστῶ γιά τήν ἀποστολή ἐκπροσώπου του, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητρο-πο-λίτου Λαοδικείας κυρίου Θεοδω-ρήτου, καί στό ΚΕ΄ Διεθνές Ἐπι-στη-μονικό Συνέδριο, τό ὁποῖο ἀρχίζει σήμερα μέ θέμα «Ἡ διακονία τῆς Ἐκκλησίας κατά τόν ἀπόστολο Παῦλο» καί ἐντάσσεται στίς ἑορ-ταστικές ἐκδηλώσεις τοῦ ἀργυροῦ Ἰωβηλαίου τῶν Παυλείων.

Εὐχαριστῶ ἀπό καρδίας καί τούς Μακαριωτάτους Πατριάρχες τῶν πρεσβυγενῶν καί νεωτέρων Πα-τριαρχείων καί τούς Ἀρχιεπισκό-πους τῶν κατά τόπους Αὐτοκε-φάλων Ἐκκλησιῶν, καί καλωσορί-ζω μέ σεβασμό καί τιμή τούς ἐκ-προσωποῦντες αὐτούς Σεβασμιω-τά-τους καί Θεοφιλεστάτους Ἀρ-χιερεῖς στήν πόλη μας καί στό Συ-νέδριο τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπό-λεως.

Εὐχαριστίες ἐκφράζω καί πρός τίς πολιτικές καί στρατιωτικές ἀρχές τῆς πόλεως τῆς Βεροίας καί τῆς περιφερείας μας γιά τήν παρουσία τους στήν ἐναρκτήρια

ἐκδήλωση τοῦ ΚΕ΄ Συνεδρίου, μέ τήν ὁποία τιμοῦν τόν πρωτοκορυφαῖο ἀπό-στολο Παῦλο, ὁ ὁποῖος ἐτίμησε μέ τήν ἔλευσή του στή Βέροια καί τό κήρυγμά του στό Βῆμα τήν πόλη μας καί τούς εὐγενεῖς κατοίκους της.

Εὐχαριστῶ καί ὅλο τόν εὐαγῆ κλῆ-ρο καί τόν εὐσεβῆ λαό τῆς Βε-ροίας, πού ἐκφράζουν μέ τήν πα-ρουσία τους σήμερα τήν εὐγνω-μο-σύνη καί τήν ἀγάπη τους πρός τόν διδάσκαλο τῶν Βεροιέων, τόν οὐρανοβάμονα ἀπόστολο Παῦλο.

Θερμότατες εὐχαριστίες ὀφείλο-νται στούς συντελεστές τοῦ Συνε-δρίου, τά μέλη τῆς Ἐπιστημονικῆς καί Ὀργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς, τούς διακεκριμένους ὁμιλητές καί ὅλους τούς συνεργάτες μου, οἱ ὁποῖοι συνέβαλαν στήν ἄρτια ὀρ-γάνωση καί πραγματοποίηση τοῦ Συνεδρίου μας πρός τιμήν τοῦ μεγίστου ἐν ἀποστόλοις ἀποστό-λου, τοῦ πρωτοκορυφαίου Παύ-λου.

Σέ αὐτόν, τόν μέγα διδάσκαλο τῆς ἀληθείας, τόν κηρύξαντα στή Βέροια τόν Χριστό, καί ἀρδεύοντα μέχρι καί σήμερα τό γεώργιο τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας διά τῶν λόγων του, διά τῶν πρεσβειῶν του, ἀλλά καί διά τῶν εἰκοσιπέντε Συ-νεδρίων, τά ὁποῖα μᾶς ἀξίωσε νά διοργανώσουμε πρός τιμήν του, ἀνήκει ἡ ὁλοκάρδια εὐχαριστία μας, ἡ εὐγνωμοσύνη μας, ὁ σεβα-σμός καί ἡ τιμή μας, «τῷ δέ Θεῷ ἡ δόξα εἰς τούς αἰῶνας».